

3. Lydia

Feline duwt de deur langzaam open. De deur is een stuk zwaarder dan ze had verwacht. Op het moment dat de deur opengaat, heeft ze nog geen idee in wat voor ruimte ze terechtgekomen is. Het is er donker. Donker en koud. Ze besluit naar binnen te stappen. Voordat ze het doorheeft, valt de deur met een harde knal achter haar dicht. Ze ziet geen hand voor ogen. Meteen draait ze zich om en begint paniekerig aan de deur te trekken. Hij gaat niet meer open. Het was misschien ook niet zo handig dat Feline de sleutel aan de andere kant van de deur heeft laten zitten. Dan dringt het tot haar door. Ze zit opgesloten. 'Ha... hallo?' roept ze wat angstig. De boosheid van Feline heeft plaatsgemaakt voor angst. Wat nou als de school straks sluit, alle juffen en meesters naar huis gaan en niemand haar vindt? Dan zit ze hier de hele nacht. En wat nou als ze haar morgen ook niet vinden? Wie weet hoelang ze daar dan nog vast zit. 'Hallo? Ik zit vast!' roept ze terwijl ze zo hard mogelijk op de deur bonkt, in de hoop dat iemand haar hoort. 'Hallo? Meester Evert? Hoort iemand mij?'

Aan de andere kant van de ruimte wordt er een deur geopend. Feline draait zich om en wordt verblind door de lichtstralen die de kamer binnenkomen. Tussen de lichtstralen door ziet ze een schim. 'Wat denk je dat je aan het doen bent?' klinkt een vrouwenstem vanuit de deuropening. 'Ik... ik zat opgesloten,' zegt Feline voorzichtig. Ergens is ze heel blij dat iemand haar heeft gevonden, maar aan de andere kant herkent ze de onbekende vrouwenstem

niet. De vrouw in de deuropening komt dichterbij en pakt Feline bij haar arm vast. 'Waarom zit je niet in de klas? Je mag hier helemaal niet komen, jongedame!' Voordat Feline ook maar kan antwoorden op de vraag, wordt ze meegesleept naar de gang.

'Au, je doet mij pijn!' zegt Feline boos. Ze trekt haar arm snel los van de vrouw.

Zodra ze in de gang staat, kan ze haar ogen niet geloven. Ze staat in precies dezelfde gang als toen ze het opberghok naar binnen ging. Ze ziet zelfs de deur van haar klaslokaal op een meter afstand. Is ze nou gek of komt ze gewoon uit het opberghok gelopen? Of nou ja, gesleept. Feline kijkt de vrouw recht in het gezicht aan. De vrouw, met een kort grijs kapsel, die haar met grote groene ogen boos aankijkt, heeft ze nog niet eerder gezien. In een strak colbertjasje en een rok die twee eeuwen geleden ook al gedragen werd, ziet ze er niet uit als een erg vriendelijke vrouw. Hoe kan het dat Feline haar nog nooit eerder heeft gezien? Zo groot is de school niet, daarnaast zit Feline al in groep 7 dus zou ze de meeste juffen inmiddels wel moeten kennen. 'S... so... sorry,' stamelt Feline terwijl ze zo snel mogelijk naar haar klas rent.

'Niet zo snel!' roept de vrouw boos. Ze stampet achter Feline aan naar de klas. Feline stapt de klas binnen en ze herkent vrijwel niets. De klas ziet er compleet anders uit! Alle muren hangen vol met posters van wat lijkt op een soort superheld. De kaart van Nederland is vervangen door een kaart van de stad. Alle tafels zijn weg, er staan geen stoelen en alle kinderen zitten in een kring op de grond. Maar wacht eens even... Dit zijn helemaal niet haar klasgenoten! Er is zelfs een andere meester. Droomt ze dit nu? 'Sorry dat ik je stoer Thijs, maar deze meid was in haar eentje verstoppertje